

«Γνώ μες, καρδιές, όσοι Έλληνες ακούστε με και μένα: Μας ηύραν χρόνια δίσεκτα, στενά, καταραμένα.....» Κωστής Παλαμάς

Το προηγούμενο μεγάλο και μετά χρεοκοπία χρέος, αποπληρώθηκε πρόσφατα, μετά 80 χρόνια! Σήμερα μάλιστα επιβάλλεται πρωτίστως από μία χώρα, η οποία τον 20ο αιώνα, σε 30 χρόνια αιματοκύλισε τον κόσμο δύο φορές με δύο παγκοσμίους πολέμους, χρεοκόπησε τέσσερις και πάντα τη βοήθησαν ανοικοδομώντας την άλλοι λαοί, ανάμεσά τους κι εμείς. Τώρα εφαρμόζουν ένα σχέδιο το οποίο δεν δείχνει να έχει αποτέλεσμα. Προσποιούνται ότι μάς βοηθούν δίνοντάς δάνεια για ανάπτυξη, λες και δεν υπάρχουν υστεροβουλία, ιδιοτέλειες, σκευωρίες και σκοπιμότητες πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και εθνικές.

Έχουμε μάθει σαν λαός, με σκληρό τρόπο, ότι ο εφησυχασμός, η αμεριμνησία και ο ευδαιμονισμός ζημιώνουν. Τίποτε δεν χαρίζεται, τίποτε δεν προσφέρεται. Όλα κερδίζονται.

Η προ ημερών απόφαση του Γιούρογκρουπ βαρύνεται από τις κραυγαλέες αποτυχίες των προηγούμενων παρόμοιων που αντί να καλύψουν την ύφεση τη βάθυναν, αντί μια ανόρθωση όποιου βαθμού γέννησαν την απόγνωση, αντί κάποια σταθεροποίηση επέφεραν νέες περικοπές. Το γεγονός δεν προδικάζει αναγκαστικά την παταγώδη αποτυχία του λόγω προτέρου αποτυχημένου αποτελέσματος.

Σε κάθε περίπτωση το σημαντικότερο βάρος θα σηκώσουν οι δικές μας στάσεις και συμπεριφορές, προσπάθειες και αγώνες προς όσα δεν πρέπει ποτέ να επαναλάβουμε σαν

διαγωγές και νοοτροπίες, μαζί και προς όσα πρέπει επιτέλους να αναλάβουμε σαν εργαζόμενοι, συνειδητοί, έντιμοι πολίτες, μέλη μιας νέας ισχυρής κοινωνίας και πολιτείας με τις δυνατόν λιγότερες λάθος φιλοσοφίες και άπρεπες συμπεριφορές. Η δική μας στάση και ενέργεια υψώνεται ξανά κεφαλιώδους σημασίας στο προσωπικό και συλλογικό επίπεδο.

Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού δείχνει να επιδιώκει φανατικά και αμετακίνητα παραμονή στο Ευρώ και στη μεγάλη και αρκούντως δυνατή παρά τους κλυδωνισμούς και αντιφάσεις και αδικίες και ανισότητες και αδυναμίες, Ευρωπαϊκή οικογένεια. Γνωρίσαμε διαψεύσεις, απογοητεύσεις, εκβιασμούς, εγκατάλειψη, μη διαφεύγει ωστόσο ότι οι ίδιες ακριβώς «συμμορίες» μάς υποδέχθηκαν και μάς επιδότησαν, μάς χρηματοδότησαν και ενίσχυσαν παντοειδώς επί τρεις δεκαετίες. Εμείς κατασπαταλήσαμε, εμείς δεν ανταποκριθήκαμε, εμείς έγκαιρα δεν προσαρμοστήκαμε, εμείς κοροϊδεύαμε είτε με το πόσο βαμβάκι είχε η Λειβαδιά, είτε με τα πόσα πρόβατα η Κρήτη. Την ευθύνη του παρελθόντος εάν δεν αναγνωρίσουμε, σημαίνει πως απλά ακόμα δεν άνοιξαν τα μάτια μας, άρα μέγα μερίδιο ενοχής ακόμα φορτώνεται πάνω μας. Στην ευθύνη του παρόντος με όσα οι καιροί και οι καταστάσεις απειλούν και συσσωρεύουν, καθένας αντιλαμβάνεται ότι επιβάλλεται να ανταποκριθούμε με σκληρές θυσίες, με ανατροπές του τρόπου λειτουργίας μας ως τώρα, με θύματα πολλούς δυστυχώς, με σωστές αποφάσεις. Αν μας παραπλάνησαν και εκμεταλλεύτηκαν και πούλησαν, πάλι σ' εμάς, σοβαρή αναλογεί ευθύνη. Με τις εσκεμμένες επιθέσεις εφημερίδων και λοιπών γκανγκστερικών γνωστών κύκλων της Ευρώπης, η Ελλάδα βρίσκεται ήδη, άτυπα σε πτώχευση, με ηθικό αντίκτυπο, βαρύτατες συνέπειες και δραματική μείωση του βιοτικού επιπέδου όλων των Ελλήνων.

Υποβαθμίσαμε ή δεν στραφήκαμε στα τρία βασικά πλεονεκτήματα της Ελλάδας: Την εμπορική ναυτιλία, τον ορυκτό πλούτο, το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων. Τα τρία αυτά στοιχεία υπάρχουν και θα πρέπει να τα αξιοποιήσουμε. Θα πρέπει επίσης να γίνει αναδιάρθρωση καλλιεργειών με επιστροφή στον πρωτογενή τομέα, ανεξάρτητα νομίσματος. Ισχυρό Ευρώ ή πληθωριστική αδύναμη Δραχμή, απεικονίζουν τον όποιο πλούτο, ΔΕΝ αποτελούν πλούτο. Η παραγωγή και η αξιοποίηση του ορυκτού, του υποθαλάσσιου, του πλούτου που πλέον όλοι παραδέχονται ότι υπάρχει άφθονος ενώ μόλις μέχρι χθες ειρωνεύονταν όσους το ισχυρίζονταν, παραγωγή και αξιοποίηση υψώνονται στόχοι μόνιμοι και εθνικοί, όχι παροδικοί και απλά εισπρακτικοί, κερδοφόροι.

Εάν παραμείνει «όραμα» η επιδότηση των «κουτόφραγκων» στο προϊόν που παράγουμε, η πρόσληψη στο δημόσιο, η προσφυγή στο «μέσον» που διαθέτουμε ώστε να λύσουμε το

πρόβλημά μας, η κομπίνα για τα οικονομήσουμε, ο θαυμασμός αντί της απέχθειας και κοινωνικής απομόνωσης των «αετονύχηδων» και ανήθικων που εκμεταλλεύτηκαν ΚΑΙ εμάς τους ίδιους ΚΑΙ ολόκληρο το κράτος, εάν παραμείνει στόχος ζωής η κοπάνα, η ελάχιστη δυνατόν προσπάθεια, η φυγοπονία και η απάτη της ημέρας, όπως δεν μάς έσωσε το Ευρώ, δεν πρόκειται να μάς σώσει και μια δραχμή που θα ισούται 1000 – 1500 δρχ προς ένα Ευρώ. Η περίπτωση της πατάτας του Νευροκοπίου όπου τα 10 κιλά πουλήθηκαν απευθείας στην Πιερία 2,5€ αντί 7,5€, συγκροτεί ένα παράδειγμα – φάρο.

Στην ευθύνη του μέλλοντος, στους Έλληνες αξίζει να σταθούν όπως εκείνη η εικόνα της Ελευθερίας τους, η πανώρια και πανέμορφη, περήφανη και απτόητη γυναίκα με το σπαθί στο χέρι που δαφνοστεφανωμένη διαβαίνει αναμεσίς στα ερείπια, στους μάρτυρες και στις στάχτες, ντυμένη με τον πάλλευκο ιερό και τιμημένο μανδύα της αρχαιότητας, των Καρυάτιδων και των αρχαίων Ελληνίδων.

Κοιτάζει μπροστά με θάρρος και αποφασιστικότητα, σίγουρη για τη νίκη μέσα από θυσίες, δάκρυα και απώλειες. Η των Ελλήνων Ελευθερία διαβαίνει. Σήμερα η «ηρωίδα» που συμβολίζει τους Έλληνες είναι – την έκαναν, την μεταμόρφωσαν - , μια απαίσια ζητιάνα με ράκη, ξυπόλυτη, γριά και καμπούρα, με την παλάμη της ελεημοσύνης ανοικτή και το κεφάλι της τιμής σκυφτό. Εμείς την Ελευθερία τη γνωρίζουμε από την όψη της και του σπαθιού της την κόψη.

Αυτήν αναγνωρίζουμε, αυτή μάς εκπροσωπεί, αυτήν πιστεύουμε, πίσω από αυτήν θα πορευτούμε ό,τι κι αν χρόνοι, εχθροί και σύμμαχοι κελεύουν, αυτή η Ελλάδα είμαστε, αυτής

τη μορφή έχουμε. Όλοι μας. Από πάντα και για πάντα. Πλάι μας απαγγέλει ο ποιητής. Όσοι είμαστε Έλληνες, οι γνώμες πρέπει να είναι πολλές για να επιλεγούν οι ορθότερες και οι καρδιές ενωμένες να κτυπούν στον ίδιο παλμό, τώρα που μάς ήυραν τα χρόνια τα στενά, τα δισεκτα και καταραμένα. Ό,τι, όσοι, όπως κι αν έφταιξαν. Καθαρή η προτροπή: Να τα αντιπαλέψουμε. Να τα κατανικήσουμε. Η Ελευθερία με το σπαθί και το στεφάνι, μαζί της κι' ο ποιητής, καλούν να συστρατευθούμε. Μάς οδηγεί το κάλλος τους, η φωνή, οι μορφές, οι αξίες τους.

Οι μπροστάρηδες προσδιορίζουν και τη συνέπεια εντέλει. Θα νικήσουμε και πάλι. Η Ελευθερία, ο ποιητής, ο λαός τους.

του [Ξυπολυτά Νικολάου](#)

Δείτε όλα τα άρθρα του Νικολάου Ε. [Ξυπολυτά](#)